

Prof. Dr. Selçuk Özarmağan

Semih Poroy, Samsun’da 12 Temmuz 1954 sabahı doğduğunda karikatürcü olacağını bilmiyordu. Nereden bilsin! Sabahın o ilerlemiş saatinde (09.00-09.30 civarı), her kadan bir sesin çıktığı komşu kalabalığında, ileride ne olacağına karar vermeyi düşünmesi çok zordu. Karikatürcü olmaya sonradan karar verdi. Henüz ilkokul ikiye okurken sınıfın duvar gazetesine karikatürleri asılsa da, bu, karikatürcü olmanın değil çizgi mizaha merakının işareti sayılabilir.

Bu arada belirtelim; Poroy, karikatürden para kazanmaya daha ortaokul sıralarında başlamış! Nasıl mı?.. Sınıf arkadaşlarına, tuttıkları futbol takımlarının on birlerini çiziyormuş. O kadar çok istek oluyormuş ki, arkadaşları önce kendilerine çizdirmek için para vermeye başlamışlar. Lise sıralarında da okulun duvar gazetesine öğretmenlerin portre karikatürlerini çizmiş. Bazı öğretmenlerin çok hoşuna gitmiş bu, bazılarının gitmemiş. Poroy, karikatürün bazı insanları kızdırabileceğini böy-

lelikle daha o zamanlardan kavramış.

1974’te, hukuk okumak üzere İstanbul’a geldikten bir süre sonra, birkaç karikatür hazırlayıp *Akbaba* dergisinin yolunu tutmuş. Çizimleri yavaş yavaş bu dergide çıkmaya başlamış. Bunun üzerine, yılların *Akbaba* dergisi bir yıl kadar sonra kapanmış! Semih Poroy benzer bir şeyi yakın zamanda da yaşamış. 2008 sonlarında Almanya’da çıkan *Ohne Worte* (Yazısız) başlıklı kitabı yayımlandıktan yaklaşık bir yıl sonra yayınevi (Sardes Verlag), kapısına kilit vurmuş! “Var bir şey bende!” diyor Semih Poroy, güler.

Poroy’un, 12 Eylül öncesinde *Politika*, *Vatan*, *Milliyet*, *Demokrat* gazetelerinde karikatürleri yayımlandı. Günümüzde çalışmayı sürdürdüğü *Cumhuriyet*’te ilk çizimleri 1977’de yer almaya başladı.

Semih Poroy

1980’li yıllar boyunca çalıştığı Milliyet Çocuk dergisi dönemini hiç unutmaz. “Her hafta 100 binin üzerinde satardık; şimdi, büyük medyadaki herhangi bir dergi yönetmeninin rüyasında bile göremeyeceği bir şey!.. Yönetmenimiz Tarık Dursun K. idi. Yazarlarımızdan biri, bugün hâlâ çocukların çok sevdikleri Yalvaç Ural’dı,” diyor.

Bazı söyleşilerde kendisine edebiyatla ilişkisi, şiir ezberi olup olmadığı sorulmuş. Hem okur olarak hem edebiyat dergilerini izleyen, sayısız yazar, şair dostu bulunan biri olarak edebiyattan çok beslendiğini söyleyen Poroy, şiir ezberinin bulunmadığını vurguluyor. Gülererek, “şiir okunan masalardan kaçırım,” diyor. “Masalarda, kendi şiirini okuyan şairleri zaten

sevmem. Şair olsun olmasın, başkalarının şiirlerini okuma merakındaki kişilerin bulunduğu masalardan da ilk fırsatta kaçırım. Şükür ki, kız tavlama için masalarda şiir okuyan, yani başkalarının emeğinden yararlanan birisi olmak zorunda kalmadım hiç!” diye ekliyor. Bu noktada şunu aktarıyor: Yunus Emre’ye, Mevlâna’nın kırk bin beyitlik ‘Mesnevi’ yazdığını söylüyorlar. “Çok uzun yazmış; ben olsam ‘ete kemiğe büründüm/Yunus diye göründüm’ der, bitirirdim” demiş.

“Karikatür de böyledir” diyor Poroy, “kısa yoldan, kestirmeden anlatır ne anlatacaksa. Şairler ya da şiir meraklıları şiir okumaya kalktılar mı, bir de çok lazımmış gibi en uzun şiirleri okumaya soyunurlar. Ne gerek var? Okuyacaksınız da tadında bırakın, değil mi? Şiir okuyan çok usta, tanınmış tiyatro sanatçılarımız var; onlardan bile şiir dinlemeyi sevmem. Gereksiz bir teatralite oluyor okuyuşlarında. Hatta şunu söyleyeyim; ben şiiri, şairinden de dinlemek istemem. Şiiri içimden, kendi sessizliğimde okumalıyım.”

Çocukluğunda, sorulduğu zaman mimar olacağını söylemiş. Resme merakı, çizgi yeteneği onda böyle bir eğilim oluşturmuş. Sonra, bile isteye hukuk okumuş. Son sınıfta, diplomaya üç ders kala okulu bırakıp tümüyle karikatüre yönelmiş. “Son yıllarda, doktor olsaymışım keşke diye düşünüyorum,” diyor. Hukuka girdiği yıl tıp fakültelerine de tutuyormuş puanı, ama birinci tercihi hukuk olduğundan, o zamanlar aklından tıp da geçmediği için bu gerçekleşmemiş. Gülererek ek-

Prof. Dr. Selçuk Özarmağan ve Semik Poroy söyleşi sırasında görülüyorlar!

liyor: “Böyle diyorum ama, yaşamım boyunca sabahları (zorunluluklar dışında) hiç erken kalkmamışım-dır.” Hekimliğin salt zihinsel plânda değil fiziksel olarak da ne büyük disiplin istediğinin altını çiziyor.

Semih Poroy, basın yaşamının ilk yılları sayılmazsa karikatür yarışmalarına ve yarışma jürilerine katılmaz. Yüzün üzerinde kitap resimlemesi yapmıştır. İçinde bulunduğumuz yıl, onun profesyonel anlamda karikatürcülüğünün 35. yılı... Yıl sonuna doğru en az bir kitap yayınlamayı, bir de kapsamlı sergi açmayı düşünüyor.

Bütün bunları yapabilmek için de, her sabah kahvaltıdan önce inatla tiroid hormonu hapını içmeyi sür-

dürüyor; dostlarla bir araya geldikleri rakı sohbetlerinde de masada en az bir doktor (o kendini bilirmiş!) bulunmasına özen gösteriyor.

Sevgili dostum Poroy, yeni yayınlanan kitabımızın sayın Besim Dalgıç tarafından yapılan kapak tasarımını (solda) her nasılsa eline geçirerek, katkıda bulunmayı bir görev olarak algılıyor ve gereken katkıyı da (!) sağlıyor (sağda).

Kalın sağlıcakla.

Selçuk Özarmagan

